

[S. C. Nørgaard.]

Vegne tiltræde Forslaget og anbefale mine Meningsfæller at stemme for det.

Lange: Det foreliggende Lovforslag er jo et Kompromis mellem Standpunkter, der har staaet — man kan vel næsten sige stærkt imod hinanden. Naar man nu har naaet denne Overenskomst, om hvilken man vel kan sige, at de, der staaar paa det ene Standpunkt, tiltræder den ud fra det Synspunkt, at det er en Fordel, selv om den ikke er saa stor, som man havde ønsket, og den anden Part mener, at Forslaget ikke er saa galt, som man havde frygtet, det skulde blive, maa man vel nu for ikke igen at rejse de stærke Lidenskaber, som dette Lovforslag har været i Stand til at vække, anbefale Forslaget, og det skal jeg gøre paa mit Partis Vegne.

Anna Westergaard: Det Forslag om Sommertid, som i 1916 blev forelagt den danske Rigsdag, fremkom efter Henvendelse fra en Række andre Lande, og man mente dengang, dels at naar de omliggende Lande indførte Sommertid, burde Danmark ogsaa gøre det, dels at den stærke Udnyttelse af Dagslyset kunde være baade hygiejnisk og økonomisk til Gavn for Befolkningen. Forholdene har ændret sig saadan, at det nu i udpræget Grad er de sidste Grunde, der er afgørende for Ønsket om Indførelse af Sommertid her; til Gengæld er de det i meget forstærket Grad.

Det Forslag, som i disse Dage oprindeligt blev stillet i det andet høje Ting, var et Kompromis mellem de modstridende Interesser og Ønsker hos Land- og Bybefolkningen. Ogsaa det Forslag, vi nu behandler, er et Kompromis, men det sidste Kompromis betyder efter min Opfattelse en yderligere Imødekommen fra Landbrugsinteressernes Side over for Byboernes Ønsker, og jeg synes, der er Grund til at udtrykke en Paaskønnelse af den Indrømmelse, der her er givet, uanset de Vanskeligheder, Ordningen kan medføre for Landbefolkningen. Selv om den Ordning, der nu er foreslaaet, ikke fuldt ud tilfredsstillende til nogen af Siderne, forliger den de forskellige Opfattelser og byder en væsentlig Del af de Fordele og Besparelser, som vi ikke i de Tider, vi i Øjeblikket gennemlever, kan forsvare at give Afkald paa, naar der overhovedet er Mulighed for at gennemføre dem. Sagen er jo ikke i sig selv stor, men Udfaldet af dens Behandling i Rigsdagen viser en Vilje til Samarbejde, som der netop nu er god Grund til

at værdsætte. Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Forslaget til hurtig Gennemførelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Tingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 17³⁰ med følgende Dagsorden:

1) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov af 29. November 1939 om midlertidig Forhøjelse af Benzinafgiften.

2) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Indførelse af Sommertid for Aaret 1940.

Mødet hævet Kl. 17²⁸.

152. Møde.

Tirsdag den 30. April Kl. 17³⁰.

Formanden: De paa Dagsordenen opførte Sager kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik først til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov af 29. November 1939 om midlertidig Forhøjelse af Benzinafgiften.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1637).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.